

NÚM. 25

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

d'un lleu tremolor que s'apodera de tota nostra persona, que sembla que'ls nostres membres vibrin al impuls del nostre cor. Com no estremir-se de joia al copsar l'estreta d'uns braços que saben estrenyer tan dolsa i suaument, malgrat de que tenen la força i potència d'un "bou"?

Mes ja que no podem veure complida nostra il·lusió vers ell, contemtem-nos al menys contemplant i admirant aquesta tan varonil figura de mirada simpàtica acompanyada sempre d'una magestuosa serietat, aixó que no impedeix que sigui una persona de bondad provada, o com podríem dir un bon "Jean" (llegeixis jan). Utilitzem aquesta paraula francesa per donar-li un compliment puix sabem que aquest idioma l'hi agrada, ja que a voltes l'hi havem sentit per etzar alguns mots que'ns indiquen qu'ell el coneix i sap parlar-lo al estil de Bèlgica, on a voltes va a estiuellar.

L'última vegada que son "estiuell" ens va privar de la seva agradable companyia fou des dels començaments del pasat «hivern» fins ara que ja tornem a fruit de sa presència, quedant cada volta més encisades de l'atracció irresistible de l'esbelta figura d'aquest jovincell.

SERAPIA Y ROMUALDA

Carnet d'un excursionista

COSTA DE LLEVANT

Era a l'istiu passat. Havia sortit el dissabte a la nit i al diumenge al dematí, el repiqueig estrident de la campaneta del despertador no fou prou estrident per a despertar-me a l'hora i quan vaig arribar a l'estació el tren ja feia al menys dues hores que havia marxat. Dels companys ni rastre; i de l'excursió, que us diré no sabia cap a on havíem d'anar. Només sabia que havíem d'agafar el tren de marina.

Sense pensar-m'hi gens vaig anar a la guixeta. Prenc un bitllet per a la primera estació que em va venir a la memoria i surto en el primer tren que marxava.

Estava en un vagó de tercera d'aquests amples i còmodes d'aquesta línia, amb totes les finestres obertes, per on entrava el sol i el garbí que bufava amb força i aixecava ones blavíssimes, encrestades de blanc i em portava els crits estridents dels banyistes d'abdós sexes, negres i colrats del sol, que estaven acampats tot al llarg de la costa.

Pel costat de terra les muntanyes que venien gaire bé arran de la via, de color torrat, gris i de terra d'es-cudella deixaren pas, més endavant, a les hortes ben cultivades i plenes de llum, amb alguna masia blanca que es perdia en mig de plantacions de mongeteres verdes, pebroteres i tomaqueres amb iaques vermelles de fruits assaonats que ressaltaven damunt del seu vert i junt amb altres hortalices anaven allargassant-se fins al peu d'altres muntanyes cobertes de bosc, blavoses, d'un blau tirant a morat les més allunyades i tirant a vert les més properes.

Peró aixó a mi no em deia res. Com anotaria en el meu carnet aquesta sortida sense cap ni peus, sense saber on anava?

Sortosament en una de les estacions on el tren s'aturà, va pujar al meu departament una figura que ella sola va bastar per a omplir la fulla del meu carnet.

Era una suïssa. Rossa, de cabell encrespant i voleiadís, cara rodoneta i galta fina. L'ull blau i clar, blau de cel. La seva boca grosseta i de llavi ben tallat i roig en somriure marcava un clotet a cada galta i deixava veure unes dentetes petites i deliciosament arrengrades. Vora mateix de l'angle dret del llavi, una petita pigueteta d'un color torrat fosc, feia ressaltar més la blancor de sa pell i la feia més bella.

La seva veu sonora i clara li dissimulava l'imperfeció amb que parlava la nostra llengua.

Recolzada en l'ampit de la finestreta, amb el mentó en el palmell d'una mà blanca, petitoneta i molsudeta, de dits ben tornejats i ungles polides, d'un rosat pàl·lid, de manicura, mirava a la llunyania del mar cada vegada d'un blau més pujat, amb els ulls mig closos i les pestanyes, negres, caigudes llanguidament.

Quanta estona va estar-s'hi en aquesta posició? no podria dir-ho.

El tren corria adelaradament. Endarrera anaven quedant, hortes, masies, casetes de banyistes, fins que arribant a una estació el tren "stopà" i la meua veïna de tren posà peu a terra i anà allunyant-se amb peu lleuger per la platja assolada i mentres el tren, que s'havia tornat a posar en marxa, m'en allunyava, anava fent-se més xica la seva figura, fins a distingir-ne solament la taca blanca del seu vestit que desaparegué de la meua vista a l'entrar el tren en una foradada.

F. JUANALS I DAGAS

Aquest número ha passat per la censura governativa.

Quadrets palamosins

EL CENTRE

En recordar el "Centre Republicà Federal" hom pensa seguidament en el ball. Totes les altres coses del "Centre", queden petites enfront la magnificència d'aquest ball, d'un segell propi inconfusible. Sempre es plé.

Trobar una sala de ball curulla de gent jove no és cap cosa difícil. Però trobar-ne una on la gent hi és com les sardines al barril ja ho és més. Tot i això, donzelles i joves acudeixen al ball desafiant les incomoditats que forçosament son patrimoni de les sales plenes.

No fa molt temps un bon amic nostre ens deia: Com comprenen que un local incòmode, no gens bonic, mancat d'aire; on hi sobren trepitjades i altres carícies consemblants arrossegui un nucli de públic tan nombrós?

I és que'l bon amic, que no havia dansat mai al "CENTRE" desconeixia en absolut la simpatia immensa d'aquest magatzem humà, sense goma; perfectament despullat d'artifici de cap mena: que es representa a cada persona tal com és, vessant modestia i franquesa.

La franquesa de l'element «centriste» ens colpeix agradósament. L'art del dissimul, tant arrelat en altres sales de ball, es allí, totalment desconegut; motiu aquest, per el qual la joventut es diverteix sens preocupar-se del que diran i atenent-se única i exclusivament al seu afany de divertir-se.

A la tarda, més a més de l'element palamosí, no hi manca cap aficionat a la dansa de les rodalies de la vila. A voltes ultra les trepitjades de consuetut, hom reb qualque esclopetada a l'ull de poll. Es que un pagés ha volgut obsequiar-vos. Probablement veureu els estels però el perdoni no cal esperar-lo; naturalment que cal fer escepcions.

Les pubilletes que ornamenten aquesta Societat són senzilles com les violetes bosquetanes. No es pinten i els polvors els empen amb moderació. Arriben al ball d'hora. Quan entren no cerquen les mirades d'admiració dels concurrents habituals n'hi cimbregen el seu cós gracios per donar-se importància. Les que així ho fan (d'escepcions s'en troben arreu) es pinten i vesteixen de faisó exagerada i per llurs pretencions s'assemblen a certes senyorettes que trobem en una sala més o menys rival.

Tampoc hi manquen les sogres. Repartides al voltant de la sala, dessota la galeria o bé a la galeria mateix; dormint a voltes i altres retallant passen les tardes i nits tranquilament. Amb preferència esguarden a llurs filles a qui no critiquen, certament; car això ja ho fan amb les altres. Es diferencien de les sogres del Port per la manca d'agudeses en les estisorades, fenomen aquest, en part explicable si tenim en compte que el "Centre" les relliscades, tot ballant, hi sovintegen. Naturalment, ja hi tenen pell morta.

La junta del "Centre" treballa amb fermesa en l'organització dels balls de nit. Gairebé tots són d'obsequi. Més a més dels ja clàssics del "Fanalet"; del "Tortell"; de la "Gallina"; etc. en tenen d'altres en preparació que seran formidables. Per la seva originalitat i representació augurem un exit sens precedents als nomenats del "Llonguet"; de la "Marenga"; de l'«Escombra»; i del «Fregadors». Els dos esmentats darre-rament és de creure seran gentilment dedicats a les damil·les que, ja no cal dir-ho, s'el menjaran tranquilament o bé tindran cura de guardar-lo dins la calaixera. segons els nomenats escombra i fregador proveguin d'una confiteria o d'una esparteria.

En les nits calmoses d'estiu la junta organitza uns balls al pati de la Societat que malgrat nomenar-los pomposament «Baile a la Veneciana» tenen un aire perfectament nostre. Ens recorden les ballades de sardanes. En aquest pati, les nits d'audició, s'hi congreguen tots els sardanistes de nostra vila. I es dansa freturosament, amb goig, estrenyent, enjogassats la fina mà de la parella; posats els ulls al cel estel·lat, mentres la tenora ens ofrena portant-nos l'alegria al cor, les notes alegres de «Jovenivola», o embol calla nostra ànima amb la melangia d'«El Cavaller Enamorat».

GONÇAL

Màquina d'escriure

"BING" núm. 2

AL COMPTAT

P E S S E T E S

220

A TERMINIS

P E S S E T E S

264

Demani una demostració a M. Prohies, i li serà feta sense cap mena de compromís per vostè.

EL TENORI

Les passions de l'amor
(parlant un savi qu'hi enten)
diu: solsament les senten
aquells que tenen cor;
per lo tant, nena bonica,
i perdona l'indiscrecció
si et vols deixar fes un petó
jo t'estimaré una mica.
— Aixís, és que no m'estimes. . . .
— No noia, no que'ts molt lletja.
— Deus tenir molt negre el fetge
que aixís a mi m'escatimes.
— Amb aquest pamet que tinc
i amb els quartos que tindrè. . . .
— Però si no en tens ni cinc
— No? doncs ara t'ho explicaré:
deu mil pessetes tindrè
quan se morirà el meu pare
i quan se mori la mare
una picosada en cobraré
com que no hi han més hereus
seré l'únic hereder
aixís és que jo tindrè
una fortuna. No ho creus?
— Ai, si que ho crec Bartomeu
ara ja ens podem casar.
— Ep! espera a demà
doncs aixís és el gust meu.
BUENO, Adela, ara adeu
que m'en tinc d'anar a casa.
— Doncs a reveure Bartomeu
no me facis trigar gaire
— Aquesta separació
em podria ésser costosa,
au! dónem alguna cosa.
— Té et dono un petó!
Aixís es van separar
direu, aquells dos amants?
no! total es varen besar
i aixó és cosa d'infants.

.
Ja som en el Purgatori
i encara la pobra Adela
está esperant al Tenori
plorant com una candela.
.

Són moltes qui com l'Adela
per posar-se ocells al cap
esperen un principat,
vesteixen Sants amb candela
per que el príncep no ha arribat.

E. C. LL.

FUTBOLERES

Palamós. S. C. 3

U. E. Bisbalenca, o

Un públic molt escàs presencià aquest encontre. Val a dir qu'el temps no convidava pas car tota la tarda la tramuntana bufà de faisó desesperant. Per aquesta causa i no per res més, el partit fou jugat «en família».

Rosalench alinià els equips que van fer-ho com segueix:

U. S. BISBALENCA: Camós, Trill, Serra, Camps, Company, Cruanyes, Savalls, Ametller, Boluda, Avellí i Figueres.

PALAMÓS S. C: Mayor, Ribera, Dimes, Barbé, Gou, Ventura, Aliu, Molla, Forné, Garriga i Roger.

Començà la partida i amb ella el domini del Palamós que jugà sempre en terreny dels bisbalencs. Als deu minuts de joc Molla afusellà a Camós, a dos metres de la porta, rematant una passada de Forné. Fou el primer gol. El segon no es feu pas esperar. Després d'una arrencada de la davantera local xutà Garriga i la pilota fou desviada amb el braç per Camps. Rosalench xiulà penal que Molla converteix en el segon gol.

Des d'aquest moment els palamosins juguen amb desgana car es veuen el partit guanyat. Tot són jugades individuals que no porten a res pràctic i que trobem molt censurables. Fins el defensa Ribera xuta a porta desde mig camp parant facilment Camós. Amb domini infructuós dels groc-blau s'acaba la primera part.

Comença la segona i Garriga marca el tercer gol de la tarda d'un bell xut. Domini del Palamós. Davant la porta bisbalenca s'hi passeja sempre la pilota sense qu'els davanterers locals es desideixin a xutar; quan ho fan les pilotes van a fóra. De tant en quant els bisbalencs porten a cap qualche arrencada que tallen els

defenses contraris car. Mayor, en tot el partit no ha tocat mitja dotzena de pilotes.

I així, dominant esterilment els locals; fent alguna escapada escadussera i poc perillosa els de fóra i lluitant tots plegats contra el vent, acaba el partit quin resultat final es de 3 a 0 a favor dels propietaris del terreny.

L'equip visitant se produí deplorablement. Cal esmentar, però, a Company i Serra que foren l'ànima de l'onze bisbalenc. Boluda, tan dolent com quan jugava a Palamós.

D'els locals no va sobressortir-ne cap. Van fer un partit gris i vulgarot, monóton. Sols Gou, aquest element tot voluntat i entusiasme, bregà amb fé. Ribera millor que en anteriors partits.

Rosalench tingué cura del xiulet fent-ho a gust de vencedors i vençuts.

KEEPER

Per a demà, diumenge, s'anuncia el desplaçament del primer equip del Palamós S. C. al veí poble de Palafrugell amb el fi de celebrar un partit amistós amb el titular Palafrugell F. C., campió de la Província.

Són molts els afeccionats que s'hi traslladaran utilitzant la magnífica combinació de trens car s'espera una lluita bellíssima, donada la válua indiscutible de l'onze palafrugellenc i la seva immillorable actuació en l'actual torneig «Copa Catalunya».

Arborats d'entusiasme els nostres i decidits a batre's amb tota l'ànima; i la noblesa que caracteritza els dos equips i que no creiem es vegi trencada mai; tot, en fi, fa esperar una excellent tarda esportiva.

Tos dos equips s'arregleraran complerts.

Els socis de Palamós qu'es traslladin a Palafrugell tindran necessàriament de presentar el carnet de soci al corrent de pagament.

SAMI

Moderna Escola de PIANO

Professor R. CASAS

Plan d'estudis de l'Acadèmia Granados de Barcelona.

Nova tècnica del pedal segons el malaguanyat mestre.

Confèrencies de teoria i història de la música.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

Noticiari

Demà tornarà a fer-se ball de tarda en el Casino «El Port» que durant tant temps havien estat suspesos. L'element juvenívol de l'esmentada societat que es daleix per aquest divertiment podrà ballar a pler.

La setmana passada foren destinats els minyons del segon reemplaç de la lleva de l'any passat que han de se servir en els cossos de la Península. El nostre volgut col·laborador Joan Tauler i Reig a estat destinat a Enginyers, l'arcelona; i els bons amics Martí Maria i Leandre Arqués al mateix cos a Saragossa i a Palma de Mallorca, respectivament.

El diumenge darrer tingué lloc el combregar general que resultà molt lluit.

El dimarts passat actuà en el Teatre Carmen la companyia que dirigeix Gaston A. Mántua, posant en escena la divertida comedia «El mil·lionari del Puxet» que fou molt aplaudida.

Malgrat de trobar-nos a darrers d'Abril fa un temps que no convida pas gaire a sortir de casa; el llebeig fa uns dies que es fa sentir amb una violència més propia de l'hivern que no pas de la primavera.

Per tal de carregar una partida d'aglomerats de suro, atracà ahir en el nostre port el nostre moll comercial, el trasatlàntic italià «Luchesa d'Aosta» que fou visitat per nombrós públic.

Dissabte passat tingué lloc en el jardí del Centre R. Federal, una vetllada de boxa en la que hi prengueren part varis elements vilatans. No cal que diguem que hi assistí una gran gentada atreta per la novetat d'aquest espectacle entre nosaltres.

Compreu, suscriviu-se a «COSTA BRAVA. Lloc de venda i suscripció: Mnnt, 34, S. Plaja Villena.

Per avui i demà hi ha anunciada en el Teatre Carmen, la presentació de «Espectacles Boti».

TIP. EMPORIUM - PALAMÓS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres
PLANOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i
revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de
Barcelona i Madrid.

Soy Maria ARTIACH...

la galleta bien fabricada, exquisita y de perfecto tueste,
que tengo el gusto de presentar a mis hermanitos:

Cocochu
de coco seleccionado

Petit-Beurre
a base de
rica mantequilla

Carlton Tea Biscuit

aristocrática
y excelente
para el té

En sucesivas apariciones
les seguiré hablando de
nuestras especiales cualidades.

